

Sygn. akt II Cgg 42/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Barbara Konińska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Kotlarz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2018r. w R.

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko Spółce (...) S.A. w B., (...) S.A. w K.

o naprawienie szkód górniczych

1. zasądza od pozwanych Spółki (...) S.A. w B. i (...) S.A. w K. solidarnie na rzecz powoda M. B. kwotę 153.275,80 zł (sto pięćdziesiąt trzy tysiące dwieście siedemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 140.000 zł (sto czterdzieści tysięcy złotych) od dnia 23 marca 2016r.,

- 13.275,80 zł (trzynaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt groszy) od dnia 11 sierpnia 2017r.;

2. oddała powództwo o odsetki od kwoty 13.275,80 zł (trzynaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt groszy) w pozostałym zakresie;

3. umarza postępowanie w pozostałej części;

4. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) z tytułu kosztów procesu;

5. nakazuje pobrać od pozwanych solidarnie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 15.131 zł (piętnaście tysięcy sto trzydzieści jeden złotych) z tytułu kosztów sądowych.

SSO Barbara Konińska

Sygn. akt II Cgg 42/17

UZASADNIENIE

Powód M. B. pozwem z dnia 23 marca 2016r. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. kwoty 140.000 zł z tytułu odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że na działce, której jest właścicielem, odczuwalny jest ruch zakładu (...). Podniósł, iż na podstawie decyzji Starosty (...) z dnia 29 września 2015r. rozpoczął budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego i bezodpływowego osadnika ścieków, jednakże już w dniu 12 grudnia 2015r. stwierdzone zostało

tak duże przechylenie budynku, będące następstwem ruchu zakładu górniczego, że prace budowlane musiały zostać przerwane. Wskazał również, iż na skutek prowadzonej przez pozwaną eksploatacji górniczej jego nieruchomości utraciła walor działki budowlanej i stała się nieużytkiem. Sprecyzował, iż na żądane odszkodowanie składają się poniesione koszty budowy (do dnia jej wstrzymania)

w kwocie 60.000 zł, utrata wartości działki w kwocie 50.000 zł, koszty rozbiórki i utylizacji

w kwocie 20.000 zł, koszty grodzenia działki w kwocie 10.000 zł.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana podała, że - co nie stanowi uznania roszczenia - wnosi o zawarcie ugody i przychyła się do zaproponowanych przez powoda kwot jakie powinny zostać wypłacone z tytułu odszkodowania za poniesione przez powoda koszty budowy oraz koszty rozbiórki wybudowanych elementów budynku tj. kwoty: 60.000 zł tytułem kosztów budowy, 20.000 zł tytułem kosztów rozbiórki i utylizacji wybudowanych elementów budynku z zastrzeżeniem, iż kwota ta zostanie wypłacona po dokonaniu rozbiórki i utylizacji odpadów. Pozwana wskazała także, iż wartość brutto ogrodzenia wynosi 7.744,60 zł, jednak ogrodzenie to nadaje się do naprawy a koszty tej naprawy wyniosą 4.195 zł, zatem skłonna jest w ugodzie wypłacić powodowi kwotę remontu ogrodzenia. Podniosła, iż nie zgadza się na zapłatę kwoty 50.000 zł z tytułu utraty wartości działki, albowiem jej zdaniem fakt, iż w trakcie budowy doszło do takiego wychylenia płyty fundamentowej, które to uniemożliwia dalszą budowę nie przesądza o tym, że działka nie nadaje się do zabudowy. Podkreśliła również, iż w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wprowadzono zakazu zabudowy.

W toku postępowania powód zmodyfikował swoje żądanie i wniósł o zasądzenie od pozwanych (...) Spółki Akcyjnej w K. oraz (...) Spółki Akcyjnej w K. solidarnie kwoty 140.000 zł z tytułu odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie na swoją rzecz kosztów postępowania.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podała, że możliwe jest ugodowe załatwienie sporu ale nie zgadza się na zapłatę kwoty 50.000 zł

z tytułu utraty wartości działki, gdyż jej zdaniem nie jest przesądzone, że działka nie nadaje się do zabudowy oraz że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wprowadzono zakazu zabudowy.

Pismem z dnia 17 lipca 2017r. powód zmodyfikował swoje żądanie i wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 156.456,59 zł z tytułu odszkodowania

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na swoją rzecz kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2017r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. z uwagi na jej wykreślenie

z Krajowego Rejestru Sądowego. Postanowieniem z dnia 9 października 2017r. Sąd podjął postępowanie w sprawie z udziałem następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej w K. – Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B..

Pozwana Spółka (...) Spółka Akcyjna w B. wniosła

o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu.

Pismem z dnia 23 marca 2018r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 3.180,79 zł, na co pozwane spółki wyraziły zgodę.

Sąd ustalił:

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej w J. przy ul. (...) stanowiącej działkę o numerze (...), dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Działka ta znajduje się na terenach oznaczonych „12 (...) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

z towarzyszącymi usługami”.

(dowód: odpis księgi wieczystej nr (...) k. 7-11, opinia o terenie, wypis i wyrys do celów budowlanych z dnia 3 sierpnia 2015r. k. 67)

Powód na podstawie decyzji Starosty (...) z dnia 29 września 2015r. rozpoczął budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego i bezodpływowego osadnika ścieków. Budowa fundamentów pod budynek mieszkalny została rozpoczęta

w październiku 2015r. Fundamenty zostały wykonane według projektu uwzględniającego zabezpieczenie na wpływy eksploatacji górniczej IV kategorii. Mury fundamentowe generalnie zorientowane są w kierunkach: północ – południe, wschód – zachód. W dniu 12 grudnia 2015r. zauważono wychylenie murów fundamentowych i prace budowlane zostały wstrzymane.

(dowód: opis i mapa k. 12, decyzja Starosty (...) nr (...) z dnia 29 września 2015r. k. 13-14, pismo pozwanej z dnia 1 lipca 2015r. k. 15-16, dziennik budowy k. 17-22)

W ramach postępowania ugodowego strony nie doszły do porozumienia

w zakresie sposobu naprawienia występujących na nieruchomości powoda szkód pochodzenia górniczego. Z dniem 30 kwietnia 2016r. Kopalnia (...) weszła

w skład (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., która następnie przekształciła się w Spółkę Akcyjną. W dniu 29 czerwca 2017r. doszło do podziału (...) Spółki Akcyjnej w K. i jej przekształcenia w Spółkę (...) Spółkę Akcyjną w B..

(dowód: wniosek o naprawienie szkody w obiektach budowlanych k. 23, pisma z dnia 15 grudnia 2015r. k. 24-25, z dnia 21 grudnia 2015r. k. 26,

z dnia 28 grudnia 2015r. k. 27, z dnia 12 stycznia 2016r. k. 28-29, z dnia 14 stycznia 2016r. k. 30, wniosek o naprawienie szkód z dnia 12 lutego 2016r. k. 31-32, pisma z dnia 23 lutego 2016r. k. 33, z dnia 17 marca 2016r. k. 34-35, z dnia 11 maja 2016r. k. 72, okoliczności bezsporne)

Nieruchomość powoda położona jest na powierzchni obszaru górniczego KWK (...). Pod powyższą nieruchomością eksploatację prowadzono w latach 1951-2017, eksploatowano w 18 pokładach węgla. Nieruchomość poddawana była sumującym się wpływom eksploatacji prowadzonych przez zakład górniczy, szczególnie w okresie od 2012 do 2015r. Oddziaływanie to spowodowało pogłębiające się szkody w postaci przechylenia płyty fundamentowej i murów fundamentowych przede wszystkim poprzez wpływy deformacji terenu w postaci nierównomiernego osiadania kwalifikujące stopień uciążliwości jako duży.

Na skutek ruchu zakładu górniczego na nieruchomości powoda występuje pochylenie fundamentów i ścian piwnic, wyrzuszenia i pęknięcia murów podziemia i murów pod niezalany zbrojeniem. Największe pochylenie w kierunku zachodnim wynosi 22,5 ‰. Aktualne pochylenie fundamentów jest nadmierne w przedziale pochylenia o dużej uciążliwości. W ogrodzeniu nieruchomości powoda wystąpiły na skutek tejże eksploatacji górniczej pęknięcia i wyrzuszenia cokołów, wychylenia słupków, pęknięcia kształtek pod słupki i cokoły.

Pozwana zamierza prowadzić eksploatację pod nieruchomością powoda i w jej rejonie do 2044r. Nieruchomość powoda jest poddawana i będzie poddawana w przyszłości silnemu oddziaływaniu eksploatacji górniczej, powodujących znaczne, nierównomierne w czasie, obniżenie terenu oraz deformacje terenu klasyfikującego go – ze względu na wartości wskaźników deformacji – do terenów górniczych IV kategorii – podczas obecnej eksploatacji, do III kategorii – w najbliższej przyszłości (do końca 2018r.) oraz do V kategorii – podczas ewentualnych eksploatacji prowadzonych do 2044r. Prognozowane sumaryczne wpływy wszystkich eksploatowanych, w okresie do końca 2044r., w rejonie nieruchomości powoda, bez zmniejszenia upływem czasu, wynoszą: obniżenie $W = 6.699$ mmm, nachylenie terenu $T = 12,2$ mm/m, odkształcenie poziome $E = - 11,3$ mm/m – ściskanie, promień krzywizny powierzchni terenu $R = 7,5$ km. Wartości te klasyfikują teren w wyniku zaistniałych deformacji do IV kategorii terenu górniczego ze względu na nachylenie powierzchni, V – na odkształcenia poziome oraz III – na promień krzywizny powierzchni

terenu. W tym czasie nieruchomości obniży się zgodnie z prognozami o 6,508 m, pochyli się o 37,7 % i będą na nią oddziaływać wpływy odkształceń poziomych IV i V kategorii szkód górniczych. Projektowana do 2044r. eksploatacja będzie prowadzona na głębokości około 600-1.000 m. Negatywne oddziaływania na nieruchomości powoda zakończą się w 2050r. Wybudowanie budynku mieszkalnego na tej nieruchomości przed 2050r. jest technicznie i ekonomicznie niezasadne.

Wartość techniczna fundamentów budynku mieszkalnego na nieruchomości powoda oraz ogrodzenia łącznie wraz z podatkiem VAT wynosi 73.862,13 zł (fundamenty budynku mieszkalnego 59.980,60 zł, ogrodzenie 13.881,53 zł). Koszty rozbiórki fundamentów i utylizacji wraz z podatkiem VAT wynoszą 52.865,46 zł. Utrata wartości rynkowej gruntu wynosi 29.729 zł, co stanowi różnicę wartości rynkowej części nieruchomości gruntowej przeznaczonej pod budownictwo a wartością rynkową tej samej części nieruchomości gruntowej przeznaczonej pod uprawy rolne lub leśne.

(dowód: opinia biegłego sądowego K. K. z dnia 25 sierpnia 2016r. k. 106-171, opinia biegłego sądowego R. S. z dnia 30 marca 2017r. k. 223-279, uzupełniająca opinia biegłego sądowego R. S. z dnia 19 czerwca 2017r. k. 310-320, ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego R. S. na rozprawie w dniu 20 lutego 2018r. 00:05:02-00:22:29, uzupełniająca opinia biegłego sądowego R. S. z dnia 20 lutego 2018r. k. 408-411)

W dniu 17 lipca 2017r. powód dokonał u Starosty (...) zgłoszenia rozbiórki fundamentów budynku mieszkalnego.

(dowód: zgłoszenie rozbiórki obiektu budowlanego k. 339-341)

Sąd zważył:

Dochodzone przez powoda roszczenie wynikało z faktu wystąpienia szkody na jego nieruchomości spowodowanej ruchem zakładu górniczego poprzednika prawnego pozwanych. Jak ustalono rozpoczęcie prac budowlanych na nieruchomości powoda nastąpiło w październiku 2015r. We wniosku o naprawienie szkody w obiektach budowlanych z dnia 12 grudnia 2015r. (k. 23) powód wskazał jako datę ujawnienia szkody 12 grudnia 2015r., czego strona pozwana nie kwestionowała. Oczywistym jest też, że szkoda w fundamentach budynku nie mogła powstać przed ich wzniesieniem. W tej sytuacji stwierdzić należało, że szkoda na nieruchomości powoda powstała po wejściu w życie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednol. Dz.U. z 2014, poz.613 ze zm.) i stąd też zgodnie z art. 222 w zw. z art. 227 tejże. ustawy w niniejszej sprawie zastosowanie mają jej przepisy.

Okolicznościami bezspornymi w sprawie było wystąpienie szkód górniczych oraz ponoszenie przez pozwane odpowiedzialności za niniejsze szkody. Zatem spór w sprawie w istocie sprowadził się do sposobu naprawienia tych szkód i wysokości szkody. Powód żądając naprawienia szkody przez pozwane zgodnie z art. 144 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze w zw. z art. 363 k.c. mógł swobodnie dokonać wyboru sposobu naprawienia szkody. Ustawodawca, kierując się dążeniem do ochrony interesu poszkodowanych, wskazuje bowiem możliwość skompensowania szkody bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, jednocześnie zapewniając poszkodowanemu prawo dokonania wyboru. Ponadto pod uwagę należy również wziąć fakt, że z dokonanych ustaleń wynika, że pozwana zamierza prowadzić eksploatację pod nieruchomością powoda i w jej rejonie do 2044r. W tym czasie nieruchomości ma jak Sąd ustalił obniżyć się o 6,508 m, pochyli się o 37,7 % i będą na nią oddziaływać wpływy odkształceń poziomych IV i V kategorii szkód górniczych. Jak wynika z opinii biegłych ze względów ekonomicznych korzystniejszym sposobem naprawy szkód górniczych jest wypłata odszkodowania.

Sąd podzielił wnioski opinii biegłego K. K. oraz R. S. jako logiczne i spójne i oddalił wniosek pozwanych o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszej opinii biegłych, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy gdy opinia, którą dysponuje zawiera istotne luki, bo nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, jest niejasna, czyli nienależycie uzasadniona lub nieweryfikowalna. Nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych, czy też opinii instytutu w każdym wypadku, gdy złożona opinia

jest niekorzystna dla strony (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 maja 2015r., sygn. akt I ACa 1671/14). Do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. Nie można zatem przyjmować, że sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest dla strony niekorzystna (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2003r., sygn. akt V CKN 1622/00). Nadto zauważyć należy, iż na rozprawie w dniu 20 lutego 2018r. obecny był biegły R. S. i strona pozwana miała nieograniczoną możliwość zadawania biegłemu pytań, z czego pełnomocnik pozwanych skorzystał, po czym podał, iż nie zgłasza żadnych innych zarzutów do jego opinii poza tymi, które dotyczą stawki oraz kwestii związanej z wykopami. Sąd dopuścił dowód z wyjaśnień biegłego R. S. polegającej na wyliczeniu kwot dotyczących uporządkowania terenu osobno ręcznie i osobno za pośrednictwem koparki, co biegły uczynił. Wobec powyższego Sąd oddalił wnioski pozwanych o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu górnictwa i szkód górniczych, który uzasadnił, tym, iż opinia nie wyjaśnia wszystkie okoliczności i biegły nie odpowiada na zastrzeżenia, jako zmierzający do przedłużenia postępowania. Ostatecznie powód zaś pismem z dnia 23 marca 2018r. cofnął pozew w zakresie kwoty 3.180,79 zł, która stanowi kwestionowaną przez pozwane część kosztów rozbiórki obiektu budowlanego, na co pozwane wyraziły zgodę. W ocenie Sądu biegły w sposób logiczny w odwołaniu do wiedzy specjalnej odparł wszelkie zarzuty pozwanych umożliwiając Sądowi poczynienie stanowczych ustaleń, zaś pozostałe zarzuty pozwanych co do opinii były gołosłowne i w ocenie Sądu stanowiły jedynie polemikę z wnioskami jego opinii.

Łączna wartość techniczna fundamentów budynku mieszkalnego oraz ogrodzenia wraz z podatkiem VAT wynosi 73.862,13 zł (fundamenty budynku mieszkalnego 59.980,60 zł, ogrodzenie 13.881,53 zł). Koszty rozbiórki fundamentów i utylizacji wraz

z podatkiem VAT wynoszą 52.865,46 zł. Zauważyć należy, iż strona pozwana nie kwestionowała okoliczności, iż powodowi należy się zwrot kosztów rozbiórki, kwestionowała jedynie ich wysokość. Powód zaś w dniu 17 lipca 2017r. dokonał u Starosty (...) zgłoszenia rozbiórki fundamentów budynku mieszkalnego. Utrata wartości rynkowej gruntu wynosi 29.729 zł.

Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane w przepisie art. 361 § 2 k.c., jest to pojęcie o charakterze doktrynalnym, niewątpliwie jednak szkodą w znaczeniu prawnym jest tylko taki uszczerbek w majątku poszkodowanego, którego doznał on wbrew swej woli. S. jest wszelki uszczerbek dotyczący osobę bez prawnego uzasadnienia, wyrażający się w różnicy pomiędzy stanem majątku poszkodowanego, jaki istniał i mógłby w normalnej kolei rzeczy istnieć czy się wytworzyć a stanem, jaki powstał skutkiem zdarzenia wywołującego szkodę. Szkada może przejawiać się w dwóch postaciach: tzw. szkody rzeczywistej, jak i utraconych korzyści (art. 361 § 2 k.c.). Wykazanie szkody w postaci utraconych korzyści wymaga udowodnienia tak dużego prawdopodobieństwa osiągnięcia korzyści majątkowej, że rozsądna ocena przedstawionych okoliczności musi skutkować wnioskiem, że gdyby nie wystąpiło zdarzenie, za które odpowiada pozwany, to odniesienie korzyści przez poszkodowanego niewątpliwie by nastąpiło (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 października 2014r., sygn. akt I ACa 495/14). Podkreślić należy, że zachodzi zasadnicza różnica pomiędzy szkodą w budynkach i innych składnikach budowlanych a szkodą w gruncie.

Uszkodzenie budynków czy innych składników budowlanych w wyniku działalności górniczej zawsze wiąże się z obowiązkiem ich naprawy czy to poprzez przewrócenie stanu poprzedniego, czy też wypłatę odszkodowania pozwalającego na pokrycie naprawy we własnym zakresie, bądź umożliwiającego odtworzenie budynku lub wyżej wymienionych składników w sytuacji, gdy nie ma technicznej możliwości naprawy występujących szkód lub naprawa ta jest ekonomicznie nieuzasadniona. W przypadku będących wynikiem działalności górniczej zmian w samym gruncie, np.: polegających na jego obniżeniu roszczenie o naprawienie szkody czy to przez przywrócenie stanu poprzedniego, czy zapłatę odszkodowania, przysługuje wówczas kiedy doszło do ograniczenia możliwości dotychczasowego sposobu wykorzystywania tego gruntu, kiedy zachodzi potrzeba przeprowadzenia określonych prac (np.: odwodnienia), aby faktycznie można było wykorzystać grunt zgodnie z jego przeznaczeniem lub gdy grunt utracił wartość.

W ocenie Sądu doszło do obniżenia wartości nieruchomości powoda mimo, iż nie wprowadzono zakazu zabudowy tej nieruchomości. Podkreślić należy, iż biegły R. S. kategorycznie stwierdził, iż negatywne oddziaływania na

nieruchomości powoda zakończą się dopiero w 2050r. W tej sytuacji wybudowanie budynku mieszkalnego na tej nieruchomości przed 2050r. jest technicznie i ekonomicznie nieuzasadnione. Końcowo podnieść należy, iż w ocenie Sądu nie można pozbawić powoda ochrony odszkodowawczej, czym byłoby oddalenie powództwa w tym zakresie, gdyż zgodnie z art. 36 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2017.1073) gmina odpowiada dopiero za uszczerbki doznane przez właściciela lub użytkownika wieczystego wskutek niemożności lub ograniczenia korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób w związku z uchwaleniem lub zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nadto z opinii biegłych jednoznacznie wynika, iż pozwana zamierza prowadzić eksploatację pod nieruchomością powoda i w jej rejonie do 2044r. Nieruchomość powoda jest poddawana i będzie poddawana w przyszłości silnemu oddziaływaniu w przedmiotowym rejonie eksploatacji, powodujących znaczne, nierównomierne w czasie, obniżenie terenu oraz deformacje terenu klasyfikującego go – ze względu na wartości wskaźników deformacji – do terenów górniczych IV kategorii – podczas obecnej eksploatacji, do III kategorii – w najbliższej przyszłości (do końca 2018r.) oraz do V kategorii – podczas ewentualnych eksploatacji prowadzonych do 2044r. Sąd bierze pod uwagę, iż przy ustalaniu sposobu naprawy szkody górniczej w zasadzie nie powinno się brać pod uwagę przyszłej eksploatacji. Jednakże, gdy wystąpienie szkód graniczy z pewnością, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, nie można pominąć takiej okoliczności (tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 5 grudnia 2006r. sygn. akt I ACa 1683/06).

W tej sytuacji Sąd zobowiązał pozwane solidarnie do zapłaty na rzecz powoda łącznie kwoty 153.275,80 zł orzekając na podstawie art. 144 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze w zw. z art. 363 § 1 i 2 k.c.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia o odsetkach był art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, przy czym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Wobec powyższego Sąd biorąc pod uwagę art. 455 k.c. zasądził odsetki od kwoty 140.000 zł od dnia 23 marca 2016r., tj. dnia złożenia pozwu oraz od kwoty 13.275,80 zł od dnia 11 sierpnia 2017r. tj. dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej pisma rozszerzającego powództwo, co miało miejsce 10 sierpnia 2017r., jednocześnie oddalając powództwo o odsetki od kwoty 13.275,80 zł w pozostałym zakresie jak niezasadne w świetle tego przepisu.

Wobec cofnięcia przez powoda powództwa w zakresie kwoty 3.180,79 zł, na co strona pozwana wyraziła zgodę, Sąd w punkcie trzecim sentencji wyroku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie jako bezprzedmiotowe nie stwierdzając by cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem, by zmierzało do jego obejścia, ani też by było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwane wobec tego, że powód uległ jedynie co do nieznaczącej części swego żądania. Wobec tego Sąd stosownie do § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednol. Dz.U. z 2018r. poz. .265 ze zm.) zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz na podstawie art. 113 ust. 1 w związku z art. 96 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednol. Dz.U. z 2018, poz. 300 ze zm.) nakazał pobrać od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 15.131 zł tytułem należnych w sprawie kosztów sądowych. Na koszty te złożyła się opłata od pozwu w kwocie 7.664 zł, od obowiązku uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy oraz wydatki związane z opiniami biegłych w łącznej kwocie 7.467 zł.

Sędzia:

/SSO B. K./

Sygn. akt II Cgg 42/17

R., dnia 10 maja 2018 roku

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wpływ uzasadnienia wyroku oraz okoliczność, iż projekt uzasadnienia sporządziła Pani asystent sędziego Justyna Gilner;

2. doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem:

- pełnomocnikowi powoda – r.pr. T. P.,
- pełnomocnikowi pozwanych – r. pr. E. G.;

3. przedłożyć akta po upływie 21 dni od wykonania lub z wpływem.

SSO Barbara Konińska